

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Egyesült „Felső Torontál“ és „Kikindai Közlöny“.

P O L I T I K A I L A P .

Megjelenik vasárnap és csütörtökön

Nemzeti iskola.

N.-Kikinda, 1896. február hó 19

Minden ország ereje az egynyelvűségben, — lakosainak hazaszeretében van biztosítva. A mely állam polgárai pártokra szakadva egymásnak ellenségei, — hol a nemzetiségek egymásban zsarnokot látnak, — hol a lakosokat nem az egységes állameszme hatja át, — hol az iskola nem egyedül a kulturát, — hanem részben felekezeti, — részben nemzetiségi érdekeket, — panszlavizmust, a dákö-románizmust szolgálja, az olyan államnak jövője sötét.

Vizsgáljuk csak komolyan népnevelésünk mai állapotát.

Ha imitt-amott kivételt látunk, ez csak a szabály erősítésére szolgál; nézzük vidéki, főleg falusi népoktatásunkat, a nyomorult, felszeretlen tantermeiket, a melyekben 100—120 növendékét taníttatnak egy tanítóval, oly szorgalmi idő mellett, mely a 8 hónapot nem éri el és a melyekben a mulasztások száma ezrekre megy.

Számítsuk ehhez még a felekezeti érdekeknek túlságos érzékenységét, a nemzetiségeknek túlkapásait, ezek felett gondolkodva bizonyára így kiáltunk fel:

Nemzeti iskola, jöjjön el a te országod!

A „papir korszak“ még mindig nem tűnt le. Rendeleteink nem egyebek írott malasztánál, a tanügyre vonatkozó országos törvényeinek tepsednek.

Nézzük csak az annyira fontos 1879. évi 18. t. cikket miképen van végrehajtva életének tizenhetedik évében?

Közel 3000 azon népiskolák száma, melyekben a magyarnyelvet még mindig nem tanítják!

Mikor lesz az ilyen államból az egység elvén álló állam? Államunk nemzeti állam csak akkor lesz, ha nemzeti jellegű iskoláink lesznek.

A nevelés- és oktatásügy kell, hogy szorosán az állam szolgálatában álljon, ma vagy nem, — vagy csak részben áll ott; de azonnal az állam szolgálatába lép a nemzeti iskola kimondása által.

A nemzeti iskola érheti csak el, hogy a hazának egynyelvű polgárai legyenek, anélkül, hogy a másnyelvűek nemzetiségükből kiforgatassanak. — Bármiként vajudjanak népoktatás-ügyünk reformálására váró kérdései, a végezől még sem lehet más, mint a nemzeti iskola, — ha ez meglesz, akkor hazánk közoktatásügye a valódi útra tért.

A nemzeti iskola kimondása volna kedves hazánk ezredéves fennállásának legmaradandóbb és legdicsebb emléke.

Az alispán figyelmébe. Városunk azon legtöbb adót fizető birtokos képviselői, kik idegen helyen laknak és helybeli lakosokat jelentettek be az alispáni hivatalnak megbízottjaik gyanánt, kellemetlen meglepetésben részesültek, ugyanis bejelentésüket, a melyek éppen úgy, mint a képviselőtestületre vonatkozó mindenféle beadványok bélyegmentesek és eddig is mindig mint ilyenek el is fogadtattak a volt alispánok részéről, — az alispáni iktató hivatalnál megletezték és így az egyszerű bélyegilletékek négyeszeres összegét követelik tőlük.

Már magából a törvény azon intézkedéséből, hogy az illető képviselő megbízottját az alispánnak „megjelölni“ és a megbízott személyében előfordult változást „bejelenteni“ tartozik, világosan kitűnik, hogy nem kérvényről, hanem egyszerű bejelentésről van szó, a bejelentések pedig bélyegmentesek.

Bár megvagyunk győződve, hogy a megbírságot képviselők felebbezése esetén a bélyegilleték le fog iratni, mégis kérjük az alispánt, hogy a feleket ily zaklatásoktól kímélje meg. (Beküldetett.)

A nyomorról.*)

Jó szerencse az, tisztelt együttérző közönség, hogy a nyomor napjai nem nyáron vannak, mert nyáron igen sok éhen halt, éhhalállal halt s nyomoruságban elpusztult embert produkálnának az újságok. Azonban nyáron ilyeket felhajtani a köztárlatra nem lehet, mert nyáron nem hogy sok volna, de olyan kevés az ember e többször felkőszűntött hazában, hogy még az ablakos tót is leteszi a gyémántos vágót s nem üveget nyes, hanem búzaszárat.

Más azonban a tél.

A tél, mint tudjuk, hideg. A hideg iszonytató. A telegraf-karók megfagyva hullnak le a levegőből s az ádáz emberiség a vidéki sertésekre ront, hogy azokat megölje. A nyomor föltámad a maga kietlen valóságában. Szegeden szocialista csoporttá verődnek össze a kubikusok, akik nyáron három forintot és ötven krajczárt keresnek napon. Ilyenkor ráérnek, mert senki sem bolond, hogy két forint hatvan krajczár napszámmért elfűrészeljen egy öl fát, mikor a tél nem arra való, hogy dolgozzon az ember, hanem igenis, hogy létezen egyes elhunyt sertések torában, és a jó pálosó táncolja viaszgyertyával a kezében. A tél fölöttébb erre való s azonfölül a tél használatos arra is, hogy a kocmaszáltnál kimondassék a czuczilista érzés.

Ez természetes, vagy ha nem is az, legalább logikus. A szocialista apostol, ha esze van, nem mehet Árvába vagy Liptóba, ahol zabkenyérrel s krumplival kínálja meg Zapecska Janó, hanem hát oda vonul, ahol paprikásus meg sülttál az étel, amire a rendes komedencia borooska is kidukál. No ez már más világ télen, mert más évszakban valamennyi szocialista vagyont gyűjt magának s lekaszája annak a lábát, aki az ő tulajdonából valamit el akar venni.

A tél. Télen mégis más a dolog. A vidéken utazó aranyművesek ilyenkor nem elégszenek meg az ajtózávarral, hanem külön lakatot raknak rá. Nyáron senki sem hordja el a palánkokat, míg télen elhordják a utozapallókat is, melyek fűtési anyagul szolgálnak.

Télen nagy a nyomor. Erre vonatkozólag kiáltó példa Nagy-Kikinda, odalent a zsiros Torontálban. Ott is föltűtő fejét a szocializmus.

A nép éhezett.

Telecskynek hívják ott a polgármestert, aki a bajokat belátva, azonnal rendelkezni kezdett. Kosárfonó műhelyt alakított. Ezt kihirdette és kidoboltatta. Nagy-Kikinda utcait végigjárta a város dobosa, hogy aki éhezik és szükségét szenved, jöjjön kosarat fenni, amiért fizetést kap.

Az első nap ki sem jelentkezett.

Telecsky hatványozott dobolást rendelt el.

Ujból nem jelentkezett senki.

A dobra új bőrt huztak, új kikialtót alkalmaztak de mindhiába, nincsen ember.

Végül kettő jelentkezett, de aztán ezek is abban hagyták a dolgot, miután röstelték, hogy ők kosarat fonjanak.

— Hát kendtek azok, akik éhen akarnak halni? — kérdezte a publikum.

— Akar a ménkü — mondták az emberek. Aki itt éhen akar halni, azt jobb, ha mindjárt fölakasztják . . .

Perze a hivatalos ész mindig késik valamicskét, mert hiszen azért hivatalos. Egész más azonban a polgári ész, amely amit kigondol, azonnal végrehajtja, és nem vár tanácsot, megyei és miniszteri jóváhagyásra.

Ilykép csinálta meg egy jó urasszony, Heimné tavaly ebben a városban, hogy melegedő szobát létesített a szegények számára. De ha már melegedő szoba van, egy kicsi levest is lehet adni, meg egy darab kenyert hozzá: hadd egyék, aki éhezik.

Kidobolták, hogy aki melegedni akar, meg éhezni — nem, aki enni akar, oda menjen.

A mult esztendőben még volna valahányan, akik jelentkeztek, de az idén már nem akadt annyi bajnok.

Egyedül egy öreg ember maradt meg az idénre, aki az összes kikindai éhezők között a legnagyobb rekordot érte el az által, hogy három tál levest evett meg. Ezért tavaly, mint legfőbb éhező közbeesülésnek örvendett s a város urai szívélyesen köszönték őt, mint aki legszelopesabb tagja egyik humanitárius intézményüknek.

*) A cikket a „F. L.“-ből vesszük át, azzal a megjegyzéssel, hogy megírásához az impulzust lapunknak egyik közelmúlt számában megjelent hír adta.

Becsülték, mert ő volt a város eleven példaképe abban, hogy mit tehet egy város, amelynek élén egy tanács, egy rendezett tanács működik.

Am elközelgett az idei tél. A melegedő szoba ismét megnyílt az ő jó huslevesével, karaj kenyérrel, de nem jött bele vendég, akinek mind e sok szivességben meggyen.

— Csak nem vagyunk bolondok — mondta a kikindai szegények — hogy egy tányér levesért éhezünk.

S ezután elvből nem éheztek. Az öreg ember, ki naponta eljárt a kosztra, megrestelte, hogy teljes egyedül magára maradt; a héten kezét csókolt Heimné asszonynak:

— Isten áldja meg a tekintetes asszonyt.

— Hát hova megy?

— Nem megyek én kérem sehova — mondta a vénaság — csak éppen itt hagyom a tekintetes asszonyt. Nem jövök ide többet. Senki sem eszik ingyen kosztot a városban, csak én magam. Hát türjem ezt?

Próbálták marasztalni a távozót, de nem sikerült. Mérgesen dobogott tovább az ő bicebóca lábaival s kiabált, hogy Kikindán mit sem érdemes tenni a jótékonyág érdekében.

H I R E K .

N.-Kikinda, 1896. február hó 20.

Torontálvármegye lovasbandériuma. Róna a y Jenő főispán átiratot intézett Torontálvármegye főszolgabíráihoz melyben tudatja azon módokat, a melyek szerint a vármegye lovasbandériuma a millenniumon részt fog venni. A bandériumnak két csoportja lesz; a saját költségükön megjelenő és az egyenruházott népies jellegű bandérium. Az utóbbiakra nézve a vármegye közönsége akként határozott, hogy minden járás és város állítson ki 2—2 lovas, a mely lovasok költségeinek fedezésére az illető község legföljebb 250 frtot szavazhat meg a költségvetés terhére. Az egyenruhát a központban csináltatják a régi vármegyei perzekutorok mintájára. Ugyancsak a központ fog a lovasok élelmezéséről, lakásáról, fel- és leutazásáról gondoskodni, egyszóval mindent a központ vállal magára, úgy hogy a községeknek és lovasoknak nincs egyéb teendőjük, mint csinos legényeket kiválasztani, a kik lovagolni tudnak, a legény számára lovat állítani, mely lehetőleg csinos és 15¹/₂ és 15³/₄ marok között váltakozzék. Minden teendőre nézve a vármegye főispánja annak idején felvilágosítást ad. Ha egy helységből két-től több lovas szándékozik részt venni a bandériumban, azt idejekorán be kell jelenteni, egyébként az ügy sürgős voltára való tekintettel márczius elsejéig minden jelentést be kell terjeszteni. A választott egyenruha a következő lesz: Fekete pörge nemez kalap árvalányhajjal és a vármegye ezimerével. Kék spencer sárga gombokkal, a derékon övvel és a vállon át fölténytáska szíjjal. Szürke lovagló nadrág széles vörös lampaszszal, alul fekete bőrrel, a lampaszszon sárga gombok. A nadrág alá huzott sarkantyus eszima (fekete). Vállra vetett rövid szür, lovassági kard. A lovagló szerszám nyers bőrből készül.

A városi képviselő választás végrevalahára napok kérdése. A választók listája, minthogy felebbezést nem adott be ellene senki, folyó hó 17-én jogerőre emelkedett és így a választás megtartását mi sem akadályozza. A városi tanács a listának jogerőre emelkedése napján a választási határnap kitűzése iránt az alispánhoz fordult, és ugyanakkor megkereste J a n k ó Ágoston választási elnököt, hogy nevezze ki a kerületi választási elnököt.

Halálozás. Eletének tavaszán, 25 éves korában ragadta el a kérlelhetlen halál M a g e n b a u e r József n.-szgt.-miklósi tanítót. Mindössze 5 évet töltött a boldogult pályáján. Gyógyíthatlan bajából a leggondosabb kezelés és a legodaadóbb ápolás sem tudták megmenteni. Néhány hete szállították ide Kikindára szülei és

Előfizetés egy évre : 5 frt.

f. hó 17-én szenderült más világra. Elhalálozása városzerte a legőszintébb részvétet keltette. Temetése f. hó 18-án d. u. ment végbe nagy gyász tevő közönség jelenlétében. A ravatalra az elhunyt hozzátartozóin kívül koszorúkat helyeztek; a szb.-n.-szt.-miklósi iskolaszék, a n.-szt.-miklósi tantestület, a nagy-szent-miklósi dalárda, a melynek karmestere volt, az ottani polgári fiúiskola tantestülete és növendékei, zongora tanítványai; a helybeli polgári leányiskola tantestülete és a n.-kikindai tanítók. Az örök nyugalom helyén, a temetőben, az egyházi funkció végével Múth János nagy-szent-miklósi tanító, mint a délmagyarországi tanítóegylet szt.-miklósi fiókegyletének elnöke búcsuztatta el a jó tagtársat és ügybuzgó tanítót. Béke poraira!

Matinée. A gimnáziumi ifjuságnak Ujházy László tanár rendezése és felügyelete alatt vasárnap, f. hó 16-án, tartott matinéje minden tekintetben sikerült. Ugy az előadott zenedarabok, mint a szavalt, minden tekintetben kielégítették a szép számú és distingvált közönséget, mely ez alkalomra a jótékony célra való tekintettel a gimnáziumi tornatermet zsufolásig megtöltötte. Ha a műsor egyik másik pontjánál volt is némi fogyatkozás, ennek mérséklését felemlítjük, hogy az összes műkedvelők mind 15 éven alóli legénykéek voltak. Adandó alkalommal, a melyre bizonyára nem soká váratják a közönséget, túlesvén az első fellépéssel járó lámpalázon is, — a legjobbat fogják nyújtani. Végül megemlítjük, hogy a matiné 218 frtot jövedelmezett a jótékony célra és ezzel a gimnáziumi ifjuság segélyalapja is meg van teremve.

Millenium Nagy-Kikindán. Lapunk múlt számában említettük, hogy a kaszinó vette kezébe a helybeli millenárius ünnepélyek rendezésének vezetését, irányítását. A kaszinó választmánya f. hó 15-én már tartott értekezletet e tárgyban. Az értekezlet a program megállapítását egy 5 tagú bizottságra bízta. A bizottság tagjai: H a b y János, kaszinói igazgató, Dr. Kiss Károly, G r ó b Béla, W a c h t l Leó és S z o n t a g h Hugó. A bizottság tagjainak feladatává tették, hogy a helybeli összes testületekkel érintkezzenek, hogy ezek kebelükben állapítsák meg külön-külön saját programjukat. Ennek megtörténtével a bizottság a testületek kiküldöttjével állapítja meg végleg az ünnepélyek közös egyöntetű programját. Az ünnepélyek költségeinek fedezését adományok gyűjtéséből kívánják fedezni. E végből az értekezlet gyűjtőiveket készített. Már előre is ajánljuk ezeket az ivatek hazafias közönségünk figyelmébe. Adjon ki-ki annyit, a mennyi tőle telik, járuljon közre mindenki, ha akár egy-két fillérrel is, hogy minél impozánsabb és minél lelkesebb, marandó hatású ünnepélyt rendezhessünk Nagy-Kikindán.

A „Korzó“ Valahányszor ezt a címet leírjuk önkénytelen mosolyognunk kell. Hát nem nevetséges: Nagy-Kikindán korzó! Azt a néhány száz lépésnyi hosszú aszfalt járdát esúfolja annak közönségünk, a melynél különben akár melyik szomszédos sváb faluban találunk. Igazán szűgyen, hogy Nagy-Kikinda rendezett tanácsú város mit sem változtat a dolgon. Azelőtt mindig azzal vigasztalták a közönséget, hogy majd ha kész lesz a kövezet, akkor. A kövezet és az aszfalt már két éve kész, de a piszok, a régi, — azaz, most a kocsit szennyjét is a korzóra, értsd faszor közé seprük. Most, hogy az idő enyhül, délben és estéknél annyit a sétáló közönség, hogy az aszfaltot el sem fér, lezszor a faszor közé, — de itt bokáig sárban kénytelen gázolni. Ideje lenne már ezen az állapoton változtatni.

Pancsova főkapitányi állására — mely tudvalevőleg leköszönés folytán üresedett meg — a pályázat f. hó 15-én járt le. Városszerte élénk érdeklődéssel várják, kit fog a főispán a kétségkívül fontos állásra kinevezni. Pályázatok: Szabó János v. főjegyző, Rakiesics Sándor v. rendőrkapitány, ifj. Steinbach Antal szolgabíró, Mayer Ferenoz kir. aljárásbíró és W a c h t l Leó nagy-kikindai rendőrkapitány. — Mint a „Határőr“ értesül Pancsováról egy több szerb és német polgárokból álló küldöttség készül Rónay Jenő főispánhoz Szabó János főjegyző kinevezése érdekében.

A helybeli vöröskereszt egylet még mindig nagyon kevés tagot számlál. Mindössze 85 tagja van eddig és pedig 1 alapító, 10 tíz forintos és 74 egy frtos tagja. Az intézők most már harmadszor próbálják meg a taggyűjtést. Remélhetőleg most lesz eredménye. Az aláírási ivatek a házakhoz küldi. A taggyűjtés eltekintve attól a nemes, humánus célától, a melynek szolgálatába szegődött a vöröskeresztegylet, azért is szükséges, hogy elvahlára meglehessen alkotni a Nagy-Kikinda városi egyletet és 23 ezer lakossal bíró váro-

sunk ne legyen kénytelen, mint zsombolyai fiókegylet szerepelni.

Fertőző telep. I s z a k o v i c s Milán telke a főutca közepén, nem elég, hogy szűgyen foltja a városnak, de egyuttal valóságos fertőző telep is. Kerítése nincs, ember állat odajár és már-már olyan búzt terjeszt a környéken, hogy el sem lehet mellette haladni. A meleg beálltával pedig valóságos veszedelmet rejt magában. Ehhez járul még, hogy a telken két fedetlen kút is van. Ajánljuk ezt a rendőrség figyelmébe. A város 100 lakosa sem csinál együttvéve annyi bajt, mint a mennyit Iszakovics a maga ronda telkeivel és a hatósági intézkedéseknek semmibe vételével. Tessék olyan büntetést rászabni, a mely ezt a renitens urat rendre tanítja. Elvégre is, nem lehet a végtelenségig tűrni a folyton megújuló rendetlenséget. A türelemnek is van határa.

Húshagyó. Carneval hercege ő fenségét a „Polgári Dalárda“ az idén is fényes eltakarításban részesítette. Kedden d. u. igen sikerült álarozos felvonulást rendeztek. A főutczán ember-emberháton tolongott, hogy a sok sikerült, komikus alakot megnevezzék. Este a K a s c h szállóban tánczszal egybekötött humoros dales-télyt rendezett a Dalárda.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. KISS KÁROLY.

4817 sz. tlkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A billédi kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Tenner Ignác** végrehajtónak **Schneider János és neje Katalin** végrehajtást szenvedett elleni 750 frt tőke és jár. kielégítése miatti ügyében a kis-jécsai 193 sztkvben A I. a. felvett (48a/2—49b/2) hrsz. 45 ö. i. ház és beltelek 1000 frt kikiáltási árban Kis-Jécsán a községhezánál **1896. évi márczius hó 20 ik** napján d. e. 10 órakor bírói végrehajtási árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át vagyis készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánítt értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Billéden, 1895. évi december hó 18 án.

A kir. jbiróság tlkvi hatóságánál.

105 1—1

Csarsch, kir. albiró h

7683 sz. tlkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A t.-kanizsai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Torontálvármegye árvaszéke** végrehajtónak **ifj. Szirak József** jázovai lakos végrehajtást szenvedő ellen 67 frt 65 kr tőke ennek 1892 évi november hó 1-től járó 8%-os kamatai valamint 17 frt 95 kr költség kielégítése ügyében a területen fekvő s végrehajtást szenvedő Sziraki József tulajdonánál felvett jázova — hodiczi 105 sztkvben A +. 1-sor (210—211) hrsz. 108 ö és 135 új öisz. ház és kert 467 frt kikiáltási árban Jázova községhezánál **1896. évi márczius hó 4 én** d. e. 10 órakor bírói végrehajtási árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át vagyis 46 frt 70 krt készpénzben vagy ovadékképesnek nyilvánítt értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

T.-Kanizsán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál 1895. évi november hó 16-án.

108 1—1

Dr. NÉMETH, kir. albiró.

28 B. szám. végh./1896.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a török-kanizsai kir. jbiróság 6222/p 1895 évi sz. végzése által **Dr. Ujj József** szegedi ügyvéd által képviselt **Wagner F. A. és fia czég** felperes javára **Karácsonyi Sándor és Karácsonyi Natansohn Paula** tkanizsai lakosok elleni 226 frt 83 kr tőke s jár. erejéig foganatosított váltó kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 345 frtra becsült 1 sztrike hasas ló, 1 deres 4 éves szárcsaorú csődör billegtelen ló, 1 setétpaj 8 éves kanca ló, 2 daruszörű 3 éves tinó, 1 vastengelyű igáskocsi, 1 vastengelyű sarga festett kivágott oldalú kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a tkanizsai kir. járásbíró 220/p. 1896 sz. végzése folytán 179 frt 83 kr tőkekövetelés, ennek 1895. évi és pedig 226 frt 83

kr után 1895. évi augusztus 31-től 1895 december hó 23-ig és december hó 23 ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 80 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Török-Kanizsán a községhezánál leendő eszközlésre **1896 évi február hó 29-ik** napján déle 5-től 10 órája hat ridőü kitűzetik és ahhoz a venai szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igézőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt T. Kanizsán, 1896. évi február hó 12-én.
107. 1—1. Kiss András, i. i. végrehajtó.

A felső-torontáli ármentesítő társulat igazgatójától.

1530 szám.

ig. 1896.

Közgyűlési meghívó.

Társulati elnök úr ő méltóságának f. hó 7-én 26/el. 1896 szám alatt kelt becses rendelete értelmében van szerencsém a **f. évi február hó 25-én délelőtti 10 (tíz) órakor**, itt Nagy-Kikindán a városháza nagytermében megtartandó rendes közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Az alapszabályok 4. §-ának*) rendelkezése szerint van szerencsém az érdekes községi elüljárókat megkeresni, hogy erről a községbeli érdekelteket a szokott módon azon megjegyzéssel sziveskedjenek értesíteni, hogy amennyiben azok az alapszabályoknak hivatkozott 4 §-a értelmében önként nem csoportosulnának, a megtartandó közgyűlésen az illető községi elüljáróság által fognak képviseltetni; megjegyezvén, hogy önálló szavazatra csakis az van jogosítva akinek kétszeres kivetés szerinti közrejárulása legalább 100 frtot tesz ki.

A községbeli érdekeltség esetleges csoportosulásáról a választott megbízott vagy megbízottak neveiről, valamint arról, hogy a községbeli érdekeltséget a községi elüljáróság fogja-e a társulati alapszabályoknak 4 §-a értelmében képviselni, a szavazati lajstromok összeállíthatása céljából a közgyűlést megelőzőleg legalább 5 nappal előbb értesítést kérek.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Az igazgatónak évi jelentése.
2. Az igazgató bejelenti, hogy földművelésügyi m. kir. Miniszter úr ő nagyméltósága Buday Dezső szakaszmérnöknek állásában való véglegesítését jóváhagyta.
3. Igazgató bejelenti, hogy a nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. Miniszterium az elmúlt évben módosított szabályzatainkat s az ujonan alkotott pénz és vagyonkezelési szabályzatot jóváhagyta.
4. A választmánynak Wagner Károly társulati gátbiztos fegyelmi ügyében hozott határozata.
5. Haas Jakab és Deutsch Lipót szerb-íttebi földbirtokosoknak felebbezésük a választmánynak 205/1895 sz. a. hozott határozata ellen.
6. Dungserszky Jásó és érdektársai szent tamási lakosoknak felebbezésük a választmánynak 185/1895 sz. a. hozott határozata ellen.
7. Marschang Miklós és társai keglevich-házi lakosoknak felebbezésük a választmánynak 184/1895 sz. határozata ellen.

Nagy-Kikindán, 1896 február hó 9-én.

Jankó Ágoston,
igazgató.

*) Az alapszabályok 4. §-a következőképpen szól: A társulati tagok törvényes jogaikat a közgyűléseken érdekeltségük arányában személyesen, vagy a közgyűlésnek előzetesen bejelentett megbízottjaik által gyakorolják.

A közgyűlésen a társulati tagok a kétszeres társulati kivetés szerint számított közrejárulási összegnek minden 100 forintja után egy-egy szavazattal bírnak; önálló szavazatra azonban csak is az van jogosítva, a kinek kétszeres kivetés szerinti közrejárulása legalább egyszáz forintot tesz. Száz forintnál kevesebbet fizető tagoknak joguk van csoportosulni és közös megbízottjuk által összes érdekeltségük arányában szavazataikat gyakorolni, ha megbízottjaikat a közgyűlés napja előtt legalább 3 nappal az igazgatósnál előzetesen a közgyűlésnek bejelentik, jogukban állván nemcsak egy közgyűlésre, hanem állandó megbízottat is választani, a ki minden év első hónapjában az igazgatósnál bejelentendő.

Azon kisebb érdekeltek szavazati jogát, a kik önként nem csoportosulnak és a kik megbízottjaikat előzetesen be nem jelentik, azon község elüljárósága gyakorolja, a mely községek határában az illető területek fekszenek még azon esetben is, ha egy-egy község határábeli kisebb érdekeltek összes kétszeres kivétele sem tenne ki egy száz forintot.